Johannes de Sancto Geminiano: Liber de exemplis ac similitudinibus rerum. Ed: Sebastian Brant

[Basel]: Johann Froben and Johann Petri de Langendorff, 25 Jan. 1499 Seite 430

etiā ad pniām ꝛ ad plura alia. Scḋo est
in epilēsia corpis ꝓstratio. Nā epilensiā
ꝓcedit spasmus ꝓpter nocumētū oppilatio
nis iā dicte. Vñ nō est possibile vt dic̄ Aui
cen. ꝙ epilēsiā patiēti remanet erectio cor/
poris. Silr pctm̄ ꝓsternit hoīem a rectitu
dine iusticie: ꝛ vnū pctm̄ facit ipm̄ cadere
in aliud: ita vt sit īpossibile ipm̄ cū pecca/
to diu stare qn cadat. Vnḋ Grego. dicit. ꝙ
pctm̄ qḋ p pniām nō diluit: mox suo pon/
dere ad aliud trahit. Tertio epilēsia est
tremor ꝛ exagitatio: licꝫ fortior ꝛ min⁹ for
tis ſm q̄ntitatē hūoris. Silr pctm̄ reddit
hoīem tremulētū ꝛ timidū: Prouͤ. x. Pa/
nor his q̇ opant malū. Est enī timida neq̇/
tia: sic̄ dr Sap̄. xvij. Seneca: Nihil timidū
facit aīm nisi reph̄ensibil vite ꝯscīa. Itē
pctm̄ exagitat hoīem: qꝛ reddit eū instabi
lē ꝛ inq̇etū: Threñ. j. Pctm̄ peccauit hie/
rusalē: ꝓpterea instabil facta ē. Itē pctm̄
assilat lethargie ꝓpter tria. Prio qꝛ mor
bus lethargie īducit febricitationē. Est eī
lethargia sic̄ dic̄ Aui. apostema phlegma
ticū factū intra craneum capit. Et ꝙ sit ex
hūore phlegmatico ptꝫ: qꝛ generat ex po/
tu: eo ꝙ pot⁹ generat hūorē phlegmaticuꝫ
in q̇ sūt euaporatio ꝛ putrefactio. Vnḋ vt
plurimū generat ex comestiōe cepaꝝ et re/
pletiōe nimia stomachi ꝛ a multitudīe po/
tus ꝛ a mltitudīe comestiōis fructuū. Sic
ḡ lethargia ē apostēa ex hūore phlegmati
co putrefacto. ꝛ sic̄ Auicē. dicit ī apostema
te facto ex hūore putrefacto cōit fit febr:
lꝫ sit febris lenta: ꝛ ita ptꝫ ꝙ ī lethargia fit
febricitatio. Sꝫ q̇d ē istud apostema in cra
neo nisi pctm̄ in aīa? Hoc comitat febris q̄
est innatural ꝛ intēperat⁹ calor: qꝛ cōiter se
quit pctm̄ aliq̇s intēperat⁹ et irrōnabilis
amor. Nā pctōr a creatore auersus inordi
nato amore ad creaturā ꝯuertit: sicut aua
rus ad pecuniā: supb⁹ ad excellentiā: luxu
riosus ad delectationē voluptuosaꝫ: ad q̄
pctōr q̄nto ardēti⁹ inhiat: tāto periculosi⁹
ꝛ forti⁹ febricitat. Scḋo qꝛ lethargia cau
sat dormitationē: p̄cipue vt dic̄ Auic̄. cū le
thargia est ī suba cerebri fit subeth fortior
ꝛ difficultas motuū est maior. Dr āt subeth
somn⁹ supfluus ꝛ grauis. vñ talis vix pōt
ad horā excitari. Sic pctm̄ aliqñ ita infigi
tur cerebro. i. aīo vt faciat pctōrē dormire:
id est ī statu peccati īmobilē pmanere: et si
aliqñ molestat⁹. i. aliq̄ aduersitate angusti

atus vel artat⁹ ad horā excitet: scꝫ vt ma
lū statū suū videat ꝛ ꝯsiderat: tm̄ statim ad
solitū somnū. i. īmobilitatē suā ꝛ negligen
tiā redit surgere ꝯtēnens. Vñ ꝯtra eū cla
mat Salomō dicēs: Vsq̄q̇ piger dormies
Prouͤ. vj. Tertio lethargia causat obli
uionē. Est enī obliuio corruptio memorie:
que vt plurimū accidit ex frigiditate. qñ
ꝙ enī fit ex apostematib⁹ cerebri ꝛ propri
frigidis. vñ cū lethargia sit apostema cere
bri phlegmaticum: ꝛ p ꝯñs frigidū. iḋ me
moriā corrūpit ꝛ obliuionē inducit: sed q̇d
est frigidū apostema nisi peccati malicia c
calorē charitat extinguēs: aīam frigefacit
ꝛ dei obliuionē īducit. Talē lethargiā pa
tiebat ille cui scriptura dicit Deut. xxxij.
Deū inq̇t qui te genuit dereliq̇sti: ꝛ oblit
es domini creatoris tui. Ca. LIII

P Eccator assimi
lat seruo malo. Primo qꝛ ma
lus seruus solet esse ebriosus: et
tūc bona dñi negligit vl furtim subtrahit:
Prouer. xix. Operari⁹ ebriosus nō locu
pletabit. H est pctōr q̇ vino. i. delectatione
carnis vel secli inebriat⁹ est negligit spūa
lia q̄ ad honorē dñi sunt: vel si nō negligit:
furat ꝛ sibi vsurpat: nō inde dei ḃ suā ꝓpri
am gliam q̄rēdo. ecōtra boni serui dicunt:
Nō nob d. nō nob: sꝫ noi t. ꝛc̄. Ps̄. cxiij.
Scḋo qꝛ ſuus mal⁹ est ociosus: ꝛ tp̄s q̇
laborare dꝫ inutilit expendit ꝛ pdit. vñ pa
terfamilias dixit ſuis: Mat. xx. Quid h
tota die statis ociosi? ꝛ Ecci. xxxiij. Mitte
ſuū ī opationē ne vacet. Sic eī decet illū.
Pctōres aūt ociosi sūt q̇ totū tp̄s q̇ ī pctō
viuūt q̄ztū ad meritū pdūt ꝛ inutilit expē/
dūt. Tertio qꝛ malus ſu⁹ de bonis dñi
sui ē ꝓdig⁹ ꝛ vniuersa cōsumit: Luc. xvj.
Diffamat⁹ ē villic⁹ ꝙ dissipasset bona dñi
sui. Tūc aūt pctōr de bonis dei ē ꝓdigus
qñ eis nō vtit ad honorē dei ꝛ salutē anīe
sue: sꝫ tm̄ ad gliam mūdi vel comodū cor/
poris sui. Quarto qꝛ mal⁹ ſu⁹ ē piger ꝛ
somnolent⁹ negocia dñi negligit: Ecci. xxx
vij. Cum ſuo pigro tracta de ope. ꝛ Mat.
xxv. De ſuo q̇ abscōdit talentum dñi sui.
Pctōr aūt somno peccati detent⁹ bōa q̄ fa
cere posset oīno negligit. Auar⁹ etiā bona
tpalia ñ aliȷs tribuit: sed sibi soli abscōdit.
Mlti etiā ex pusillanimitate talēta. i. grās
sibi traditas seu creditas. i. ꝯcessas abscō/

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-737/0430
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG